

Krátké zprávy

Kompostéry došly

Kapacita žádostí na přidělení 1 000 kusů domácích kompostérů byla naplněna. Sběr žádostí o přidělení domácího kompostéru byl ukončen. Ke konci září informoval odbor ekologie a veřejného prostoru obyvatelé města o posledních 70 kusech domácích kompostérů, o které si bylo možné ještě zažádat. Během několika dní se však tato kapacita zcela vyčerpala a nyní je již sběr žádostí zastaven. Žádáme obyvatele města, aby nové žádosti již neposílali. V tomto vydání Zpravodaje můžete soutěžit o retro síťovky na nákupy a plátěné pytlíky na potraviny.

Opravy ulic

Technické služby města Liberce aktuálně pokračují v budování chodníků a autobusových zastávek v ulicích Stará a Rynoltická v Machnině a souběžně opravují silnice v ulicích Hokešova a U Podjezdu.

Byl také opraven autobusový záliv na Malém náměstí, vozovka v Nákladní ulici u křižovatky s Košickou. V závislosti na klimatických podmínkách budou pokračovat opravy silnic technologií bez výřezu.

Kovošrot jede naplno

Omezení provozní doby sběrného místa Kovošrot v ulici Dr. Milady Horákové bylo ukončeno a platí standardní otevírací časy. Provoz sběrného místa je každý den od 8.00 do 20.00 s přestávkami 12.00–12.30 a 16.30–17.00. O svátcích je zavřeno.

Martan a Kryštof v Liberci

Přesně jako Martan či jiné zjevení jsem se cítil při setkáních se stavebníky a staviteli rozestavěných rodinných domů v našem správním obvodu. Setkání totiž probíhala a probíhají od poloviny letošního července v rámci nové systémové preventivní iniciativy, kterou na našem oddělení odlehčeně označujeme parafrází „stavebně bezpečnostní akce Kryštof“.

Jaroslav Urban, vedoucí oddělení státního stavebního dozoru

Jedná se o další logický krok navazující na dosavadní přípravnou informační kampaň, završenou sérií článků zde ve Zpravodaji, které vycházely od května 2018 až do letošního května, viz náš web (1url.cz/@stavebni_dozor). Proč to všechno děláme? Protože činnost stavebního úřadu není jen „hromadění lejster“, ani „pískání sousedských sporů“, jak je bohužel obvyklým stereotypem v českých zemích, ale hlavním principem jeho činnosti je (má být) „certifikace“ každé jednotlivé stavby uvedené do provozu, a to zejména z hlediska její trvalé bezpečnosti.

Tento certifikační proces má dvě základní etapy – certifikace návrhu stavby (povolení stavby na základě odborně zpracované projektové dokumentace) a certifikace provedení stavby (kolaudace stavby na základě odborných atestů-revizí a průkazu o řádném provádění stavby – stavebního deníku). Proto oba klíčové doklady – projekt i stavební deník musí obsahovat stejné autorizační razítko a obsah obou dokumentů je nařízen stejnou vyhláškou.

V rámci této smysluplné logiky je „novým“ stavebním zákonem přímo vyžadována průběžná kontrola postupu výstavby každé stavby prostřednictvím institutu kontrolních prohlídek stavby. Právě a jedině tento princip umožnil úlevy „kolaudací“, včetně jejich úplného zrušení u rodinných domů.

V souladu s těmito principy je také nastavení povinností a přestupků za jejich porušení ve stavebním zákonu. Pokud stavebník nesplní své povinnosti v první certifikační fázi, riskuje pouze to, že nedostane certifikát (povolení stavby). Ale okamžikem obdržení povolení a zahájením stavby vstupuje do zcela nových povinností, za jejichž porušení už je stanovena pokuta. Je to obdobné jako u řídicího průkazu – nesplní-li povinnosti (zákonné požadavky), nedosta-

nete ho. Jakmile ho však dostanete a sednete do auta, hrozí vám pokuta na každém rohu. Stejně vám hrozí sankce, když do auta sednete bez řidičáku (povolení jezdit jako povolení stavět).

úřadů na staveništích.

Moje zkušenost z „Kryštofa“? Obvyklá reakce na mou návštěvu byl údiv hodný zjevení mimozemšťana a následné uvítání typu: „To ale nikde nedělají,“ nebo „Co tu děláte, já

PŘED KONTROLOU

...A PO KONTROLE

Mimochodem jak byste asi věřili bezpečnosti nového auta, ke kterému by vám prodavač místo technického průkazu napsal čestné prohlášení, že montéři auto smontovali podle všech norem a předpisů? Asi moc ne, že. Avšak některé stavební úřady se při kolaudaci vůbec nesháňejí po stavebním deníku, ale spokojí se s čestným prohlášením stavebníka (např. zubaře, dojičky, trafikanta...), že stavba je provedena řádně v souladu se všemi předpisy a normami.

A některé stavební úřady jdou ve své certifikační „odpovědnosti“ tak daleko, že vyžadují od stavebníka takové čestné prohlášení dokonce už při ohlášení...

Asi nebude v rozporu s prostým selským rozumem požadavek na trvalou bezpečnost staveb ani požadavek bezpečnost staveb důsledně kontrolovat, „přestože“ je to shodou okolností požadavek stavebního zákona. Pak by ovšem bylo očekávatelné „hemžení“ úředníků stavebních

už povolení mám,“ či nejčastěji „Kdo mě udal?“

Takže na otázku, proč to děláme, odpovím zase otázkou: Co je lepší, při kontrole při zahájení stavby odhalit zásadní nedostatky a navést stavebníka i stavitele na správný postup, nebo při kolaudaci zjistit, že mám půl baráku „na černo“ či stavbu vadnou a místo stěhování absolvovat nový povolovací kolotoč a nákladné opravy? A ještě lépe, při koupi ne laciného a nedávno „kolaudovaného“ rodinného domu po nastěhování zjistit, že v podstatě neodpovídá ověřené projektové dokumentaci, nikdo na stavbu doopravdy nedohlížel a třeba jako bonus do něj i při mírném dešti dost teče?

A co na závěr? Nejlépe obecně platné konstatování, že není ostudou udělat z neznalosti chybu, ale hloupostí (nekalostí) je tutéž chybu dělat, když už o ní vím. A proto uvítáme, pokud nám sdělíte své zkušenosti jak z od nás z Liberecka, tak ze „zbytku Evropy“.